

Senatul
Masonic

Emilian M. Dobrescu

Planșe masonice

1

Crestomatie alcătuită de
Emilian M. Dobrescu

Editor
2021

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Planșe masonice / crestomație alcătuită de Emilian M.
Dobrescu. - Smârdioasa : Editer, 2021-
9 vol.
ISBN 978-606-93884-4-0
Vol. 1. - 2021. - ISBN 978-606-93884-3-3
I. Dobrescu, Emilian M. (antolog.)
061.236.6

ISBN 978-606-93884-4-0
ISBN 978-606-93884-3-3

Tiparul executat la: **ADI PRINT DESIGN**

©Toate drepturile rezervate Editurii **EDITER**

Cuprins

Cuvântul Marelui Maestru Pro Tempore , Manole IOSIPER	7
Note asupra edițiilor	11
Emilian M. DOBRESCU, <i>O introducere</i>	12
***, <i>Armata și Franc-Masoneria</i>	14
Paul BROUSSE, <i>Controverse doctrinare socialiste</i>	17
***, <i>Codul masonului de Rit Scoțian Antic și Acceptat</i>	18
***, <i>Condițiuni de admisibilitate în ordin</i>	19
***, <i>Conferințe Marii Loji a Franței</i>	20
Francesco CRISPI, <i>Discurs</i>	21
Discursul Cavalerului de Ramsay. <i>Fragmentul despre Enciclopedie</i>	22
Discursul lui Napolen al III-lea la Bordeaux	23
Discursul lui Mihail Sadoveanu	24
Jules FERRY, <i>Importanța economică a coloniilor</i>	26
Joseph FORT NEWTON, <i>Ce-Iface pe om să fie mason</i>	27
Leon GAMBETTA, <i>Clericalism și anticlericalism</i>	28
***, <i>Maxime ale Masonilor lumii</i>	30
***, <i>Opinii despre Franc-Masonerie</i>	33
***, <i>Opinii despre Franc-Masoneria română</i>	36
Gerard RAMOND, <i>Despre Franc-Masonerie</i>	38
***, <i>Ritualul Ucenicului</i>	40
Mihail SADOVEANU, <i>Trăsături necesare unui neofit</i>	91
Jorj Virgil STOENESCU, <i>Lumina intrupată a Ritului Scoțian Antic și Acceptat</i>	92
Vasile ZECHERU, <i>Exercițiu de imaginație</i>	94

Armata este o Franc-Masonerie.
Există însă între ele o certă inteligență...

– Napoléon Bonaparte

După tradiție, Franc-Masoneria a avut protectorii săi militari, precum regele Athelstan (925-941), în Anglia și regele Carol Martel, în Franța. Regele Eduard Martirul (975-978) este considerat „șeful” masoneriei operative și orașul York - centrul primei masoneriei operative.

Înainte de apariția lojilor militare, ofițerii erau inițiați în loji civile.

Primele ateliere masonicice pe sol canadian apar în 1721 și, respectiv, 1740, create de ofițeri francezi, respectiv, englezi. Lordul Canada, amiralul Noii Scoții, este primit ca mason operativ în Loja din Edinburgh, la 3 iulie 1634, ca și ofițerii săi. Cei doi frați ai săi au fost primiti în rândurile masoneriei operative câțiva ani mai târziu. Lordul Alexander Hamilton, Mare Maestru al Artilleriei și al Munitiilor, a fost primit în aceeași lojă la 20 mai 1640.

Prima inițiere pe sol englez a unui militar, a fost cea a Prea Onorabilului Robert Moray, Maestru General al Armatei Scoției, la 20 mai 1641 (membru fondator și primul președinte al „Royal Society”).

La 16 octombrie 1646, orele 16,30 Elias Ashmole, cavaler de artillerie în regimentul Lordului Ashley, astrolog, alchimist, botanist, anticar, istoric, doctor în medicină, a fost inițiat ca zidar liber (franc mason), la Warrington, în ținutul Lancashire, ca și colonelul Henri Mainwaring - la Karencham, în ținutul Cheshire.

Prima Lojă pur militară, cu caracter staționar a fost stabilită în Gibraltar, în 1728, primind numărul 51 pe liste Marii Loji a Angliei. Dar, leagănul veritabil al Franc-Masoneriei militare este considerat a fi Irlanda. În 1732, Marea Lojă a Irlandei acordă prima carte referitoare la o lojă ambulantă de franc-masoni, înregistrată sub numărul 11 - Loja purta numele Primul Batalion Regal, din Oriental Primului Regiment de Infanterie irlandez. În „Studiile Lojii Quatuor Coronati” din 1904, se putea citi: „Existența unei Loji constituită pe lângă un regiment este o concepție irlandeză. Încă din 1732, o carte militară a fost eliberată de Marea Lojă a Irlandei, Primului

Batalion Regal. Ideea era nouă și a devenit realizabilă grație modului irlandez de constituire a unei loji. Lojile engleze din epocă nu aveau nici o carte. Lojile irlandeze erau constituite numai după eliberarea unei carte sau a unei patente”.

Spre sfârșitul lui 1734 existau alte patru loji militare în Irlanda.

În 1738 a fost constituită prima lojă militară din Canada (Noua Scoție), iar în 1739 - prima Lojă militară germană, de către Frederic cel Mare. În 1743 exista o lojă militară și în Scoția, numărul lojilor militare din Anglia, Scoția și Irlanda crescând la opt.

În Franța ca și în Regatul Unit al Marii Britanii, inițierile individuale de militari au precedat apariția lojilor militare. Primul ofițer superior francez inițiat a fost, după istoricul R.-F. Gould, mareșalul d'Estrées, în 1737. Acesta a fost urmat de mareșalul de Saxe, inițiat în Loja Ludovic al Banilor din Oriental de Paris, cea mai veche lojă militară franceză. În 1744, existau cinci loji militare franceze: Sfântul Petre, din Oriental regimentului de Bonnac; Gărzile Elvețiene din Oriental regimentului cu același nume; Bourbon din Oriental regimentului de infanterie cu același nume; Sfântul Petre, din Oriental regimentului Boulonez-Infanterie; Traisnel din Oriental regimentului Traisnel.

Între 1740 și 1750, Masoneria militară se dezvoltă în întreaga Europă, sub influența pregătirilor militare pe care le făcea fiecare țară, pe de o parte și a nouului umanism anglo-saxon, pe de altă parte. În 1759, Franc-Masoneria engleză a fost introdusă pe Noul Continent și în Quebec prin lojile itinerante ale regimentelor care au luat în stăpânire orașul.

În 1777, Marele Orient de Franța avea în componență 13 ateliere militare, iar în 1789 - 69 loji militare. Dar, armata vechiului regim monarhic era lipsită de omogenitate socială, indisciplina domnea în cadrul ei, iar monopolul gradelor superioare era deținut de nobilime. În ciuda acestei situații, din ce în ce mai mulți militari erau inițiați în Arta Regală, în care aflau spiritul, coeziunea disciplina de care aveau nevoie. Studii istorice serioase au arătat că cea mai mare parte a ofițerilor din corpurile expediționale plecate să sprijine Revoluția americană din 1776 erau uniți spiritual pentru că primiseră ordinul ministrului „de a se face utili în America”. Dintr-un total de 5.500 soldați, din care 980 ofițeri, au existat cel puțin 100 de franc-masoni...

Exploratorul englez James Cook atinge țărmul răsăritean al Australiei și proclamă acest loc, colonie britanică la 23 august 1770. În 1786 apar primele loji militare, dar prima reuniune masonică pare să fi avut loc abia în 1803.

În 1822 a fost instalată de englezi și în Malaysia o Lojă militară - Umanitate și Curaj - care nu a primit patentul de funcționare, pentru că a inițiat și funcționari civili. La originea primei loji instalate în 1865 sau 1867 (după alte surse), la San Jose (Costa Rica), a fost Marele Maestru dr. Francisco Calvo, canonicul catedralei din San Jose și capelan al armatei cu grad de colonel; el fusese inițiat în 1862 în Loja Cruz Astral, din Callao (Peru), și promise gradul 18 în Capitolul Estrella.

În 1896, în ins. Filipine își defășurau lucrările 4 ateliere (unul sub obediенță Marelui Orient al Spaniei și 3 sub obediенță Marii Loji a Spaniei). Frații inițiați în aceste ateliere sau chiar în Spania, au fost cei care au declanșat în acel an, războiul de eliberare a insulei, încheiat cu proclamarea independenței țării față de Spania, la 12 iunie 1898; după această dată o cruntă represiune a fost îndreptată contra fraților patrioți, ceea ce a condus la trecerea în clandestinitate a lojilor sub obediенță spaniolă. La 21 august 1898, în ins. Filipine au fost aprinse luminile unei loji militare, sub obediенță americană. Tratatul de pace de la Paris, din 10 decembrie 1898, a stabilit cedarea insulei către SUA.

În 1919 era instalată la Chiraz (Iran) de către ofițeri britanici, prima lojă sub obediенță engleză, numită „Lumină în Iran”; trecută în adormire în 1921, a fost reconstituită în anul următor, la Teheran; aceasta este socotită Loja nr. 1 în registrul iranian, fiind singura care își desfășura lucrările în limba engleză.

La 17 iulie 1993, Corpurile Armatei Americane ale Ritului Scoțian Antic și Acceptat din Oriental Bazelor NATO s-au întâlnit la Tenace Club din Frankfurt pe Main (Germania).

Controverse doctrinare socialiste

Paul BROUSSE¹

... Trebuie deci, să trecem peste barierele doctrinare, să lăsăm câmp liber indivizilor utopici, oricare variantă socialistă am adopta, să ne plasam pe un teren comun de acțiune.

Această atitudine pare acceptabilă pentru grupul comuniștilor științifici din care fac și eu parte. Ceea ce interesează într-adevăr este că în teorie, noi depăşim celelalte școli socialiste; ceea ce este important în intenția adevăraților revoluționari se demonstrează în practică (...). Mă număr printre cei care vor să fie comuniști, antiguvernamentali, revoluționari, sunt dintre cei care pun pe primul plan existența. Eu prefer să abandonez totul credinței practicată până acum și care, în general, nu duce nicăieri, să fracționez scopul propus în mai multe etape pentru a putea realiza astfel unele din revendicările noastre, pentru a le face în sfârșit posibile, în loc de a obosi precum contele Barbă Albastră, care a continuat să creadă într-o utopie și nu a descoperit niciodată ceva concret și palpabil (...).

Asistăm, se pare, la introducerea unei politici noi bazată pe știință, adică fondată pe istorie și observație. Această politică ajunge să corupă omul și tot ceea ce el atinge, chiar și limba; această politică, pe care o botezăm cu numele barbar oportunism, se numește, atunci când este lipsită de orice calcul personal și efectuată în mod materialist și științific politică posibilităților. Vechea politică se constituia în școli bazate pe teorie, visare, dorință, inacțiune (...).

1. Adoră pe Marele Arhitect al Universului;
2. Iubește pe apropapele tău. Fă bine. Fii caritabil;
3. Nu face rău;
4. Lasă Oamenii să vorbească;
5. Nu face altciva ceea nu-ți place și;
6. Ține-ți sufletul curat pentru a putea apărea cu demnitate înaintea Marelui Arhitect, care este Dumnezeu;
7. Iubește pe cei buni. Plângă pe cei slabii. Fugi de cei răi. Dar nu ură pe nimeni;
8. Vorbește cumpărat cu cei mari, înțelepește cu cei egali, fii sincer cu amicii, dulce cu cei mici, bland cu cei săraci;
9. Nu linguși pe fratele tău, căci îl trădezi;
10. Dacă fratele tău te linguește, păzește-te să nu te corupă;
11. Dacă Marele Arhitect îți dă un fiu, mulțumește-I, dar tremură pentru depozitul ce îl-a încredințat;
12. Fă din acest copil imaginea demnității;
13. Fă-l ca până la 10 ani să se teamă, până la 20 să te iubească și până la moarte să te respecte;
14. Fă copilul drept și iluminat, decât frivol și elegant;
15. Fă-l onest, decât dibaci;
16. Gândește-te a-i da bune principii, decât maniere elegante;
17. Citește și profită; vezi și imită; reflectează și iluminează;
18. Fă totul spre folosul fraților tăi, căci atunci lucrezi pentru tine însuți;
19. Ascultă totdeauna vocea conștiinței;
20. Fii părintele săracilor. Fiecare suspin ce asprimea ta îl va provoca, va adăuga numărul blestemelor care vor cădea pe cugetul tău;
21. Respectă străinul călător, ajută-l. Persoana lui să fie sfântă pentru tine;
22. Evită gâlceava; precede insulta;

23. Fii întotdeauna rațional;
24. Respectă femeile, nu abuza de slăbiciunea lor, nu le dezona;
25. Dacă roșești de profesiunea ta, ești orgolios;
26. Gândește-te că nu poziția ta onorează, ci, doar modul cum o exerciți;
27. Fii mulțumit în locul tău, de tot și de toate;
28. Bucură-te văzând dreptatea. Mâhnăște-te când vezi nedreptatea. Suferă fără a te plângă;
29. Nu judeca cu ușurință faptele oamenilor;
30. Nu blama deloc;
31. Laudă încă mai puțin;
32. Marele Arhitect sondează și apreciază faptele noastre.

Condiții de admisibilitate în ordin

Pentru a fi admis în Ordinul Franc-masonic se cer următoarele condiții:

1. Vârsta de cel puțin 21 de ani împliniți, afară de fiii de Franc-masoni, care prezintă de tată sau tutorul lor, pot fi admisi la vârsta de 18 ani.
2. Candidatul să aibă bune moravuri și o conduită morală ireproșabilă.
3. Să aibă mijloace suficiente de existență și bine cunoscute.
4. Să posede instrucțiune suficientă, pentru a putea înțelege și realiza scopurile Ordinului.
5. Să fie un om de caracter solid, care să ofere o garanție de discrețiune, rezervă, constanță și generozitate.
6. Să fi fost propus de un membru activ al Lojei.
7. Admisiunea să să fi fost aprobată prin votul Lojei, conform regulamentelor.
8. Să fi achitat taxele de recepțiune.

Odată aceste condiții împlinite, recepțiunea sau admiterea în ordin se face în localul Lojei, în urma unei ceremonii numite inițiere.

Diversele reuniuni și conferințe ale Marii Loji a Franței pot lua diferite forme: conferințele Marelui Maestru și cele ale Cercului Condorcet-Brossolette sunt publice și deschise tuturor.

Întâlnirile cu Marea Lojă a Franței sunt posibile însă pe bază de invitație. Este deci de dorit, de a vă informa mai întâi.

Cu certitudine,șapte din cele nouă ținute de vară, sunt reuniuni masonice rituale deschise fraților: prima și ultima dintre ele sunt ținute albe, deschise (la care pot participa și neinițiații). Ținuta albă, deschisă permite ne-masonilor să asculte un mason pe o temă masonică, într-un templu masonic, cu un ritual ad-hoc, diferit de ritualul masonic tradițional.

Întâlniri cu Marea Lojă a Franței. Cercul Condorcet-Brossolette

Sunt evenimente excepționale, deschise publicului, uneori organizate de Marea Lojă a Franței, pe teme de interes general. La aceste întâlniri participă personalități ale lumii culturale: savanți, scriitori, filosofi, reprezentanți ai curentelor spirituale, masoni sau nemasoni. Acestea au loc, cel mai adesea în locuri prestigioase, precum Palatul Științelor sau Marele Amfiteatrul de la Sorbona.

Marea Lojă a Franței a organizat încă de la eliberarea Franței de sub ocupația fascistă, în cadrul Cercului Condorcet-Brossolette, conferințe anuale, deschise publicului. Acestea, în număr de cinci, se desfășoară în Templul Marii Loji a Franței, începând din luna octombrie.

Președintele Cercului Condorcet-Brossolette este Marele Maestru în exercițiu al Marii Loji a Franței.

Conferințele Marelui Maestru

Conferințele publice cu subiect masonic, susținute de Marele Maestru al Marii Loji a Franței, o dată sau de două ori pe an se desfășoară în Templul Marii Loji a Franței, situat pe str. Puteaux, nr. 8, 75017 Paris.

În fiecare zi de marți din lunile iulie și august, se desfășoară nouă reuniuni în total; prima și ultima sunt ținute albe, conferințe deschise publicului. Celelalte șapte, de la a doua până la a opta, sunt reuniuni masonice la care nu participă decât frații.

Discurs

Francesco CRISPI¹

Începând din 1878, în Italia nu au mai fost partide politice, ci, oameni politici. Acești oameni, rămași singuri sau reuniți în grupuri, nu au știut totdeauna cu cine să se alieze. Fiecare grup, în loc de a se uni pe baza unui program, constituie o associație de persoane care, fatalmente, de la caz la caz, își schimbă opinia.

Guvernanții favorizează această confuzie: infidelitățile, renegările sunt un mijloc pentru a ajunge pe culmi - deplâng această stare de lucruri și rămân de o parte, cu câțiva amici foarte fideli. Neputând fi alături de oameni am adoptat ideile, care sunt nemuritoare, aşteptând ziua triumfului lor (Aplauze).

Eu am menținut caracterul sacru al acestor convingeri care constituie patrimoniul vieții mele politice (Aplauze).

La anunțarea alegerilor generale din 1882, dezordinile din Cameră s-au răspândit în toată țara: candidații nu s-au putut aduna în partide cu programe definite, indivizii și nu asociațiile au adus în sistemul electoral confuzia parlamentară. Neavând un principiu de susținut, ci, Oameni de apărăt s-au constituit coaliții personale, care nu aveau decât un singur scop, reîntoarcerea la putere și acordarea reciprocă a voturilor de care puteau să dispună...

Cu o Cameră astfel aleasă, nu a fost totdeauna ușor de guvernăt: onorabilul Depretis, abil pilot, poate cel mai abil, singurul care până azi a apărut pe scena politică, a ales trei sau patru argumente pentru a aduna o majoritate de deputați ca să-și atingă scopul. În primul an, sesizând pretextul partidelor anarhistice, a declarat în pericol instituții pe care nimeni nu le ataca și a strâns în jurul său oameni timorați... Procedând astfel, reușește la votul din 19 mai 1883 să conduca la fractionarea stângii și la dispariția ultimelor reziduuri ale dreptei...

¹ discursul a fost ținut la Palermo, 19 mai 1886. Preluat după F. Crispi, *Scritti e discorsi politici*, Turin, Roux et Virengo, pp. 567-568